

11. *Ἐις Αἴγυπτον.* Ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Ψαμμιτιχιδῶν οἱ Ἑλληνες ἦξιοῦντο ἐν Αἰγύπτῳ πάσης προστασίας, ζωηρόταται δὲ ἡσαν αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, πολλὰ δὲ ἔλλην. ἀποικίαι ἴδρυθησαν ἐκεῖ. Ἐνταῦθα καὶ δ Σ. ὡς ἐμπορος ἀποδημεῖ, δπου καὶ πολλὰ εἶχε νὰ μάθῃ παρὰ τῶν σοφῶν τῆς χώρας Ἱερέων· ἐκεῖ ἤκουσε καὶ τὸν θοῦλον περὶ τῆς Ἀτλαντίδος νῆσου ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὥκεανῳ πρὸς Δ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, μεγίστης, πολυανθρωποτάτης καὶ πλουσιωτάτης, καταποντισθείσης ἐν μιᾷ νυκτὶ ὑπὸ σεισμοῦ καὶ πλημμύρας.

13. *Καθίστημε ἀρχοντα, ἀναρχίαν ἐποίησαν δὲν ἔξελεξαν ἄρχοντα, στάσις κομματικὸς ἀνταγωνισμός, ἔξελαύνω ἐκδιώκω, ἐκβάλλω, ἀγροῖκοι γεωργοὶ (γεωμόροι), δημιουργοὶ βιομήχανοι, τεχνῖται, φέντε τούτου λοιπόν, στασιάζω ἀνταγωνίζομαι κομματικῶς, διετέλουν νοσοῦντες . . . διαρκῶς ἔταράσσοντο ὡς πρὸς τὰ ἔσωτερικά των, ἢ ἔσωτεροι ταραχὴ διήρκει, ἀρχὴ καὶ πρόφασις αἵτια καὶ ἀφορμή, ἢ φιλονικία ὁ πολιτικὸς περὶ ἐπικρατήσεως ἀνταγωνισμός, προέστηκα εἶμαι ἀρχηγός, διώκω ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ, μέση πολιτεία ωὗτε δημοκρατικὴ οὐτε ἀριστοκρατική, πεδιάκοι (γεωκτήμονες), διάκριτοι (δρεινοί), ἐφ· γέπι κεφαλῆς τῆς ὅποιας, προσκοσμοῦμαι προστίθεμαι, προσκολλῶμαι, οἱ ἀφηρημένοι ὅσοι εἶχον χάσει τὰ χρήματά των, τὰ ὅποια εἶχον διαθέσει εἰς δάνεια, ἀπορία πενία, οἱ μὴ καθαροὶ εὖ γένει οἱ μὴ γνήσιοι πολῖται, διαψηφισμὸς ἀναθεώρησις τοῦ καταλόγου τῶν ποιτῶν, ἐκκαθαρίσις τῶν μὴ γνησίων διὰ ψηφοφορίας, κοινωνῶ τῆς πολιτείας ἔχω πολιτικὰ δικαιώματα, οὐ προσῆκον ἐν φ δὲν ἔπρεπε, ἐκαστοι ἐκαστον κόμμα.*

13. *Τὴν ἀποδημίαν ἐποιήσατο 593-584 π. X.—[Ἐπὶ ἔτη τέσσαρα 593-590 π. X.]* [Ἐτει πέμπτῳ 589 π. X. Δευτέρᾳ περίοδος + ἔτῶν: 588-585 π. X.] *Πάλιν ἔτει πέμπτῳ 584 π. X.—2. [Δαμασίας 583-581 π. X.]* *Ἀρχοντας δέκα τῷ 581-0 π. X.* ἀντὶ τῶν 9 ἀρχόντων ἢ μᾶλιν ἀντὶ τοῦ κυρίως ἀρχοντος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν συμφραζομένων. Ἡ πρᾶξις αὗτη ἦτο ἀντιδραστικὸν μέτρον κατὰ τῆς φιλαρχίας τῶν κομμάτων, ἀλλὶ καὶ ἐγκατάλειψις τῆς κατὰ τὸ τίμημα διαιρέσεως τῶν ποιτῶν, ἥτις ἦτο θεμελιώδες στοιχεῖον τῆς πολιτείας τοῦ Σόλωνος. *Ἄγροῖκοι γεωμόροι, γεωργοί.* Περὶ τοῦ Θησέως λέγεται ὅτι διήρεσε τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς εἰς εὐπατρίδας, γεωμόρους καὶ δημιουργούς.—3 *Μεγάλην μεταβολήν,* διότι οἱ εὐπατρίδαι εἶχον ἀπολέσει τὴν μεγάλην αὐτῶν

πολιτικὴν ἐπιφροήν.—4. **Πάραλος ή Παράλιος**: οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν ἡ Πάραλον γῆν τῆς Ἀττικῆς τὴν τετραμμένην τὸ μὲν πρὸς τὴν Πελοπόννησον, τὸ δὲ πρὸς τὴν Εὐβοιαν καὶ Ἀνδρον. Ἡ σχολοῦντο εἰς τὴν ναυτιλίαν, ἀλιείαν καὶ τὴν συλλογὴν ἄλατος.—**Πεδιεῖς, Πεδιακοί, Πεδιάσιοι** οἱ πλούσιοι γεωκτήμονες οἱ κατοικοῦντες τὴν εὔφορον πεδιάδα τῆς Ἀττικῆς, τὰ περὶ τὴν πόλιν πεδινά.—**Διάκροιοι** οἱ κατοικοῦντες τὴν Διακρίαν, τὴν ὁρεινὴν χώραν ἀπὸ τῆς Πάρνηθος πρὸς Β μέχοι Βραυρῶνος πρὸς Ν, πένητες ὡς ἔχοντες ὁρεινὰ κτήματα ἡ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν κτηνοτροφίαν.—**Πεισίστρατος** εὐπατρίδης, υἱὸς Ἰπποκράτους, καταγόμενος ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Νηλειδῶν, εἰς δὲν ἀνῆκε καὶ ὁ Ὄμηρικὸς Νέστωρ, οἱ λόγοι τοῦ ὅποίου ἡσαν γλυκύτεροι τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ Νέστορος υἱὸς ἐκαλεῖτο Πεισίστρατος. Παραδόξως καὶ πλεῖστοι τῶν Νηλειδῶν διεκρίνοντο διὰ τὴν εὐγλωττίαν αὐτῶν, ὡς ὁ Σόλων, Κλεισθένης, Περικλῆς, Ἀλκιβιάδης, Πλάτων. Ὁ πατὴρ Ἰπποκράτης ἐρωτήσας ποτὲ τὸν Δία ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔλαβε τὴν ἐπαγγελίαν δτι θὰ ἐγέννηται υἱὸν μέγαν. Ὅντως ἐγέννηθη περὶ τὸ 600 π. Χ. ὁ Πεισίστρατος, ὅστις κληρονομήσας μέγαν πλοῦτον διένεμεν ἀφειδῶς χρήματα εἰς τοὺς πένητας, ἀφηνε τοὺς οἴκους ἀνοικτοὺς καὶ τοὺς κήπους ἀφράκτους καί, φιλοπροσήγορος εἰς πάντας, παρίστατο ἀφιλοκερδέστατος φίλος πάντων τῶν πιεζομένων.—5. **Οἱ τῷ γένει μὴ καθαροὶ οἱ μὴ ἔχοντες γονεῖς** Ἀθηναίους πολίτας.—**Μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν**, γενομένην τῷ 511-10 π. Χ.—**Διαψηφισμόν**. Γοῦτον ἐποίησεν ἵσως τῷ 509 ή 508 π. Χ. ὁ Ἰσαγόρας πρὸ τῆς πολιτείας τοῦ Κλεισθένους, περὶ ὃν ὁ λόγος ἐν κ. 20.—Οἱ γνήσιοι παῖδες τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, γινόμενοι ἔφηβοι κατὰ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἥλικίας, ἐνεγράφοντο εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, τὸ μητρῶον τοῦ δῆμου, είκοσαέτεις δὲ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν πίνακα, τὸν περιλαμβάνοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δικαιουμένων νὰ μετέχωσι τῆς ἐκκλησίας τοῦ δῆμου. Ἐπειδὴ δύμως πολλοὶ ἀμφιβόλου προελεύσεως κατώρθωνον νὰ ἐγγράφωνται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς καταλόγους, πολλάκις ἐγίνετο διαψήφισις ἡ διαψηφισμὸς πρὸς ἀποβολὴν τῶν παρεγγράπτων. Πρὸς τοῦτο συνήρχετο ἡ ἐκκλησία (ὑστερον κατὰ δῆμους), ἀνεγνώσκετο τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς πίναξ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐκάστου ὀνόματος ἥρωτάτο ὁ δῆμος καὶ δπου μὲν οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπῆρχεν, ἐκεῖνοι ἀνεγνωρίζοντο πολῖται, ἄλλως ἐπηκολούθει συζήτησις καὶ ψηφοφορία, μεθ' ἦν, ἐὰν ἦτο δυσμενής, ὁ παρέγγραπτος διεγράφετο ἀποβαλλόμενος τῆς πολιτείας.

14. Δημοτικός ἀφωσιωμένος εἰς τὸν δῆμον, εὐδοκιμῶ διακρί-
νομαι, χαίρω ἀγαθὴν ὑπόληψιν, ἀντιστασιῶται πολιτικοὶ ἀντίπα-
λοι, γράφω τὴν γνώμην προτείνω ἐγγράφως τὸν πρότασιν, κορυ-
νηφόρος (κορύνη) δοπαλοφόρος, δορυφόρος, σωματοφύλαξ, ἐπιτέ
θεμαὶ τυραννίδι ἐπιχειρῶ γὰρ βίᾳ ω χεῖρα εἰς τὴν τυραννίδα, εἴται
ἐκ τοῦ εἰπεῖν, ὑποκ. Σόλων, εἰδότες ἐνδ. μ., ἐξαίρομαι τὰ δύλα
λαμβάνων τὰ δύλα ἔξαγω, ἀνύτω κατορθώνω, παρακαλῶ προσ-
καλῶ, πολιτικῶς σύμφωνως πρὸς τὸ πολίτευμα, κατάστασις ἐγκα-
τάστασις, περιελαύνομαι παραγκωνίζομαι, καθίσταται στενόχωρος
ἢ θέσις μου, περιέρχομαι εἰς δυσχερῆ θέσιν ἐκ τοῦ κομματικοῦ ἀν-
ταγωνισμοῦ (ἢ ὑπὸ τοῦ κόμματος τοῦ Λυκούργου), ἐπικηρυκεύο-
μαι συνεννοοῦμαι διὰ κήρυκος, ἐφ' ᾧ ἐπὶ τῷ δῷ φοιτεῖ, κατάγω
ἐπαναφέρω ἐκ τῆς ἔξορίας, ἀρχαῖως καὶ ἀπλῶς κατὰ τρόπον πρω-
τογενῆ καὶ ἀπλοϊκόν, λόγος φήμη, καλὸς ώραῖος, παραιβατῶ
εἶμαι παραιβάτης (δὲ ἐπὶ τοῦ ἄρματος μαχητῆς παρὰ τὸν ἥνιοχον),
προσκυνῶ προσκλίνω μετὰ σεβασμοῦ.

νοίας περὶ τῶν σχεδίων τοῦ Π.: ἡσαν δ' οἱ δοθέντες 50· τούτους αὐξήσας εἰς 400 κατέλαβε μετὰ τούτων τὴν ἀκρόπολιν τῷ 561·0· γενόμενος τύραννος.—**Ἐξαράμενος τὰ δπλα.** Βαθύγηρως ἔξηλθεν ἔνοπλος εἰς τὴν ὁδὸν καλέσας καὶ τοὸς ἄλλους πολίτας νὰ πράξωσι τὸ αὐτό, ἵνα πάντες ὅμησωσι πρὸς καθαιρεσιν τοῦ τυράννου.—**2.** **Σόλων** ἐπέζησε τῆς τυραννίδος δύο ἔτη χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ὑπὸ τοῦ Πεισιτράτου.—**3.** **Ἐκτρώ** ἔτει 556·5 π. Χ. Κατὰ τὴν φυγὴν ταύτην διέτριβεν ἐγ Διακρίᾳ χωρὶς νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Ἀττικῆς. **Μετὰ ταῦτα** μετὰ τὴν πρώτην ἐξορίαν. — **Θυγατέρα** τὴν Κοισύραν.—**Παιανία** ἥ·νιαλα ἥ·νιέα δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐπὶ τῶν Ακλιτύων τοῦ **Υμηττοῦ** (παρὰ τὸ Λιόπεσι)· οἱ κάτοικοι Παιανιεῖς.—**Κολλυτὸς** μέγας δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τμῆμα τῆς πόλεως, πρὸς ΝΔ τῆς ἀκροπόλεως, πρὸς τὸν λόφον τοῦ Μουσείου (ὅπου τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου).—**Θράτταν.** Οὕτως ἐκαλοῦντο συνήθως αἱ δοῦλαι ἐν Ἀθήναις, διότι ὡς τὰ πολλὰ προήρχοντο ἐκ Θράκης. Ταύτην λέγεται ὅτι δὶς οἱ Π. ἐνύμφευσεν ὕστερον μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰππάρχου. Εἶχεν ὑψός 4 πήχεων παρὰ 3 δακτύλους.—**Τὴν θεδν.** . . . Φαίνεται ὅτι εἶχε περιβάλει αὐτὴν ὡς Ἀθηνᾶν Πρόμαχον φέρουσαν δόρυ, ἀσπίδα, θώρακα, κράνος.—**Παραιβατούσης.** Τοῦ πολεμικοῦ ἄρματος ἐπέβαινον δύο, ὃ ἦνίοχος καὶ ὃ παραιβάτης (ὁ πολεμιστής), Πίν. Γ'.
1. Τοῦ ἄρματος προηγήθησαν ὡς πρόδρομοι κήρυκες λέγοντες πρὸς τοὺς Ἀθηναίους «Δέχεσθε, ὁ Ἀθηναῖοι, εὔμενῶς τὸν Π., τὸν ὅποιον αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ, τιμῆσασα ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, κατάγει εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀκρόπολιν». Ο Π. γενόμενος τὸ πρῶτον τύραννος κατώκει ἐν ἀκροπόλει πρὸς Δ τοῦ Ἐρεχθείου, ἔχων τὸ τυραννεῖον αὐτοῦ παρὰ τὸν παλαιὸν βωμὸν τοῦ Ἐρκείου Διός, ὃπου ἦσαν τὸ πάλαι τὰ ἀνάκτορα τῶν παλαιῶν τῆς χώρας βασιλέων, ὡς συγγενῆς αὐτῶν καὶ διάδοχος, Νηλείδης τὸ γένος.

15. Κάθοδος ἐπάνοδος ἐκ τῆς ἐξορίας, **ἐκπίπτω** ἐκδιώκομαι, **μάλιστα** μετ' ἀριθμ. περίπου, **κατέχω** (τὴν ἀρχὴν) ἀμτβ. κρατοῦμαι, διατηροῦμαι ἐκ τῇ ἀρχῇ, **ὑπεξέρχομαι** φεύγω κρυφίως, **συνοικίζω** ἴδρυω, κτίζω, **παρέρχομαι** περνῶ, προχωρῶ, **χεηματίζομαι** συλλέγω, ἀποκτῶ χρήματα, **μισθοῦμαι** λαμβάνω ἐπὶ μισθῷ, **μ. στρατιώτας** προσλαμβάνω μισθοφόρους στρατιώτας, **ἀνασφέζομαι** ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶ, **συμπροθυμοῦμαι** τινι συμπράττω προθύμως μέ τινα, **ἔχω** τὴν πολιτείαν κυβερνῶ τὴν..., εἶμαι κύριος τῆς πολιτείας, **παραιροῦμαι** ἀφαιρῶ, βεβαιῶς ἀσφαλῶς, **ἐξοπλασία** ἐξθερμίσια, στρατ. ἐπιθεώρησις, **ἐκκλησιάζω** ὅμιλῶ ἐν τῇ ἐκκλη-

τια, πρὸς τὸν δῆμον, κατακούω ἀκούω εὐκρινῶς, γεγωνέω· ὁ δῆμος τῇ φωνάζω, ὃστε νὰ γίνω ἀκουστός, ἐνταῦθα: γίνομαι ἀκουστός, διατρίβω περνῶ τὴν ὥραν, τὸν καιρόν, ἀναιρεθῶ ἀφαιρῶ, τοῦ Θησείου ἡ γεν. ἐκ τοῦ πλησίον, οἰκήματα γειτονικὰ πρὸς τὸ Θησεῖον, μὴ ἀνήκοντα δῆμος εἰς αὐτό. διασημαίνω ἀναγγέλλω, ἐπιτελῶ ἀποτελειώνω, ἀθυμῶ ἀποθεύομαι, ἀποθαρρύνομαι, ἐπὶ τῶν ιδίων εἰμὶ ἀσχολοῦμαι εἰς τὰς ίδιαιτέρας μου ἔργασίας.

15. Φοβηθεῖς. Ἐπειδὴ δὲ Π. ἐφέρετο ὑβριστικῶς πρὸς τὴν Κοισύραν μὴ θέλων νὰ γαγνωρίσῃ αὐτὴν ὡς σύζυγον, ὃς ἀνήκουσαν εἰς τὸν οἶκον τῶν ἐναγῶν, ὁ Μεγαλῆς δῆμοφρονήσας μετὰ τοῦ Λυκούργου ἐξέβαλεν αὐτὸν τὸ δεύτερον. Ὁ Π. ἐκηρύχθη ἄτιμος, ἡ οὐσία ἐδημεύθη, ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ ἀγοραστὴς αὐτῆς. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐτῶν τῆς αὐτοῦ τυραννίδος καὶ τῆς β' ἔξορίας είναι ασφαλεῖς, οἱ ἄλλοι φαίνεται ὅτι εἶναι ἐφθαρμένοι.—2. **Θερμαῖος κόλπος** δὲ Θερμαϊκός, δὲ τῆς Θεσσαλονίκης, καλουμένης πρότερον Θέρμης.—**Ραικηλος** θ., ἡ Μακεδονικὴ Αίνος, πόλις κειμένη ἐν τοῖς νοτίοις τοῦ δυτικοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Χαλκιδικῆς, τοῦ κειμένου ἀπέναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Λουδίου καὶ τοῦ Ἀξιοῦ. **Πάγγαιον** (σπανίως Παγγαῖον) δρός ἐν Μακεδονίᾳ μεταξὺ τῆς θαλάσσης, τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ παραποτάμου αὐτοῦ Ἀγγίτου, διάσημον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ χρυσωρυχεῖα καὶ ἀργυρωρυχεῖα, τὰ ὅποια ἐξεμεταλλεύθη ὑστερον καὶ δὲ Φίλιππος, δὲ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, κόψας τὰ Φιλίππεια (νομίσματα). Παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος φαίνεται ὅτι εἶχε πλούσια κτήματα καὶ δὲ Π., ἐξ ὧν εἰσέπραξεν ἡδη χρήματα πολλά.—**Εἰς Ἐρέτριαν.** Διότι ἐκεῖθεν ἥδυνατο νὰ συνεννοήται μετὰ τῶν ἀφωσιωμένων Διακρίων καὶ νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰς πᾶσαν στιγμήν. Ἐν Ἐρετρίᾳ ὑπῆρχε τότε ἀριστοκρατικὴ πολιτεία ἱππέων.—**Πάλιν.** Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν β' ἔξορίαν δὲ Π. φεύγων ἐξ Ἀθηνῶν εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Ἐρέτριαν, διότεν ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν.—**Δύγδαμις** ἐκ Νάξου, δστις γενόμενος τύραννος; ὑπῆρξε δεινὸς ἀντίπαλος τῶν ἀριστοκρατικῶν, ἐκπεσὼν δὲ ὑπὸ τούτων συνέδραμε τὸν Π. εἰς τὴν β' κάθοδον καὶ ὑποστηριχθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ ἐγένετο πάλιν τύραννος τῆς Νάξου.—**Θηβαίων.** Οὗτοι ὑπεστήριξαν ἐκθύμως τὸν Π. ὡς φθονοῦντες τὴν αὐξανομένην δύναμιν τῆς ὁμόρου Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας.—3. **Ἐπὶ Παλληνίδι.** Παλλήνη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ΝΔ τοῦ Πεντελικοῦ, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν βιορείων κλιτύων τοῦ Υμηττοῦ, 15 χμ. μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Μαραθῶνος εἰς Ἀθήνας. **Παλληνίς** τὸ

ἴερὸν τῆς Παλληνίδος Ἀθηνᾶς· ἐπὶ Παλληνίδι πλησίον τοῦ ἴεροῦ τῆς Π. Ἀθηνᾶς. Οἱ Ἀθ. μαθόντες δτὶ δ Π. βαδίζει πρὸς τὰς Ἀθηνᾶς, ἀντεπεξῆλθον παντρατιὰ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Παλλήνῃ, δτού ἀμέριμνοι ἐλάμβανον τὸ γεῦμα· αἴφνης δμως δ Π. προσβαλὼν αὐτοὺς ἀνετοίμους, τρέπει εἰς ἄτακτον φυγήν. Φοβούμενος δμως ἀνασύνταξιν τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀντίστασιν, ἀπολύει πρὸς αὐτοὺς τοὺς υἱοὺς ἐφίππους, οἵτινες καταφθάνοντες τοὺς φεύγοντας προσεφώνουν αὐτοὺς φιλοφρόνως κατ' ἐντολὴν τοῦ πατρὸς καὶ προέτρεπον νὺ μεταβῆ ἔκαστος ἀφόβως εἰς τὰ ἵδια ἔργα· ή νίκη ὑπῆρξεν ἀναιμακτὸς ἀνευ θλιβερῶν ἀναμνήσεων τῶν Ἀθηναίων, ή στρατιὰ αὐτῶν διελύθη, δ Π. ἐγένετο τὸ τρίτον τύραννος, οἱ δὲ Ἀλκμεωνίδαι ἐφυγον ἐκ τῆς πόλεως.—4. *Ἐν τῷ Θησείῳ.* Πλεῖστοι δέχονται δτε τὸ Θησεῖον ἔκειτο πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τὸ δὲ σήμερον λεγόμενον Θησεῖον ἡτο ναὸς τοῦ Ἡφαίστου. *Ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτοῦ (τεμένει)* ἐγένετο ή ἐπιθεώρησις στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ δ καταυλισμὸς αὐτῶν πολλάκις.—*Tὸ Πρόπυλον.* Εἶναι τὸ τῶν Ηελασγικῶν τειχῶν τῶν περιβαλλόντων τὴν ἀκρόπολιν, οὗ λείψανα σφίζονται δπισθεν τῆς νοτίας πλευρᾶς τῶν Περικλείων προπυλαίων, *Διδακτικῶν* σ. 52. Μετεχειρίσθη τὸν τύπον πρόπυλον πρὸς ἀποφιγήν συγχύσεως, διότι ἀκούοντες προπύλαια θὰ ἐστρέφομεν τὴν προσοχὴν ἥμῶν πρὸς τὰ τοῦ Περικλέους.

- 2 **16. Μετρίως** μετριοπαθῶς, δικαίως, **συγγνωμονικὸς** πρόθυμος εἰς τὸ παρέχειν συγγνώμην, **καὶ δὴ** καὶ μάλιστα, **προδανείζω** δίδω χρηματ. προκαταβολὰς ἀνευ τόκου, **εὑπορῶ** τῶν μετρίων ἔχω τὰ ἀρκοῦντα, **πρὸς τοὺς ἰδίοις εἴμι** εἴμαι ἀφωσιωμένος εἰς τὰς ἰδιαῖτέρας μου ἔργασίας, **σχολάζω** εὐκαιρῶ, **αἱ πρόσοδοι** τὰ ἔσοδα, **ἔξεργάζομαι** καλλιεργοῦμαι, **πράττομαι** εἰσπράττω, τὰ γιγνόμενα **τὰ εἰσοδήματα**, **κατασκευάζω** συνιστῶ, ἰδρύω, **ἔξερχομαι** κάμνω ἐκδρομάς, περιοδείας, **ἐπισκοπῶ** ἐποπτεύω, διαλύω συμβιβάζω, **διαφέρομαι** τινι φιλονικῷ, **ἔχω** διαφοράς, **ἔξοδος** ἐκδρομῆ, τὸ περὶ τὸν ... τὸ ἐπεισόδιον τὸ ἀναφερόμενον εἰς, **χωρίον** ἀτελὲς κτῆμα ἀφερολόγητον, **πέτρα** βράχος, δ παῖς δ ὑπηρέτης, τί γίγνεται τί εἰσόδημα παράγεται, δσα κακὰ καὶ δδύναι ὅλα τὰ κακὰ καὶ τὰ ψυχρά, πικρίαι καὶ φαρμάκια, **ἥδομαι** (ἥδονή), **παρρησία** ἐλευθεροστομία, **ποιῶ** τινα ἀτελῆ πάντων ἀπαλλάσσω πάσης φορολογίας, **θρυλῶ** ἐπαναλαμβάνω ἐν τοῖς λόγοις, **ἔχω** θέμα κοινῆς δμιλίας, **μέγιστον** σπουδαιότατον, **δίδωμι** πλεονεξίαν ἐπιφυλάσσω **ἴδια κέρδη**, πλείστα δικαιώματα, **προσκαλοῦμαι** τινα φόνου ἐνάγω

τινὰ διὰ φόνον, καλῶ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπαντῶ παρουσιάζομαι, 9 προσέρχομαι, λείπω (τὴν δίκην) δὲν προσέρχομαι, δτ' ἐκπέσοι δσάκις ἔξωρίζετο, ἔξεδιώκετο, ἔβούλοντο (τὴν ἀρχὴν ἀναλαμβάνειν), δμιλίαι φιλικαὶ συναναστροφαί, σχέσεις, προσάγομαι προσελκύω μὲ τὸ μέρος μου, σαγηνεύω, πέφυκα καλῶς πρὸς εἶμαι ἐκ φύσεως θαυμάσιος, ἔχω πλασθῆθαι μάσια διὰ..., πρᾶος (νόμος) ἐπιείκης, δ καθήκων δ ἀφορῶν, κατάστασις ἴδρυσις, ἐγκατάστασις, θέσμια 10 νόμοι, ἐπανίσταμαι ἐγένομαι κατὰ τοῦ καθεστῶτος, συγκαθίστημι τυραννίδα συνεργῷ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τυραννίδος.

16. 5. Οἱ κατὰ δῆμους δικασταὶ κινητὰ δικαστήρια, περιερχόμενα τὴν Ἀττικὴν καὶ δικάζοντα κατὰ χώραν τὰς διαφοράς. — Καταβαίνοντες. Πρὸς ἀποσόβησιν καθόδου τῶν πολιτῶν εἰς τὴν πόλιν λέγεται δτὶ οἱ Πεισιστρατίδαι ἐπέβαλον εἰς τοὺς ἀγρότας τὴν χρῆσιν χονδροειδοῦς περιβολῆς, κρασπεδομένης διὰ δέοματος προβάτου, ἵνα αἰσχύνωνται οὗτοι νὰ κατέρχωνται εἰς τὴν πόλιν.—6. **Ἄτελες χωρίον.** Κατ' ἄλλην παράδοσιν ὁ χωρικὸς εἶπεν ὅδύνας καὶ σφακέλους (πόνους μετὰ σπασμῶν). Ἐντεῦθεν καὶ ἡ παροιμία: «καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν». — 7. **Ἐλρήνην** πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις καὶ ἡσυχίαν ἐν τῇ χώρᾳ. Καὶ ἡ ἔξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Π. ὑπῆρξε λαμπροτάτη. Συνεδέετο ἡδη στενῶς μετὰ τῆς Νάξου, Ἐρετρίας, Θηβῶν καὶ Ἀργούς (ὑστερὸν περὶ τούτου ὁ λόγος), συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας μετὰ τῶν ἡγεμόνων τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, διὰ ἔενίας πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας καὶ κατέλαβε τὸ Σιγειον τῆς Τερφάδος παρὰ τὸν Ἐλλήσποντον, οὗ ἐγκαθίδρυσε τύραννον ἕνα τῶν υἱῶν. — 8. **Ο ἐπὶ Κρόνου βίος.** Ο Κρόνος, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκθρονίσας τὸν πατέρα, ἐγένετο ἀρχων τοῦ σύμπαντος, ἔως καὶ αὐτὸς καθηρέθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του Διός. Κατὰ τὰς ἀρχαίας παραδόσεις ἐπὶ Κρόνου ὑπῆρξεν ὁ λεγόμενος χρυσοῦς αἰών· τότε οἱ ἀνθρώποι ἀναστρεφόμενοι μετὰ θεῶν, ἔζων ὡς θεοί, ἀμέριμνοι, μακάριοι, διότι ἡ γῆ αὐτομάτως παρῆγε πλουσίους καρπούς, μὴ γηράσκοντες, ἀποθνήσκοντες δὲ ως εἰ παρεδίδοντο εἰς ὑπνον. — 9. **Κατὰ τοὺς νόμους.** Τὸ Σολώνειον πολίτευμα ἔμεινε κατὰ τὰ ἄλλα ἀναλλοίωτον, πλὴν δτὶ δ Π. καὶ οἱ Πεισιστρατίδαι ἐφρόντιζον μέλος τι τῆς οἰκογενείας αὐτῶν νὰ λαμβάνῃ ἐν τῶν οπουδαίων ἀξιωμάτων. — 10. **Ταῖς βιηθείαις.** Εἶναι αἱ χοηματικαὶ προκαταβολαί, τὰ βιηθήματα τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ Π. εἰς ἀπόρους πρὸς ἀγορὰν σπόρου, ἀρότρου, κτηνῶν κλπ. — 11. **Πρᾶοι,** διότι δὲν ἐπέβαλλον τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

17.—*Ἐγκαταγηράσκω τῇ ἀρχῇ ἀρχῷ μέχρι βαθέος γῆρατος,*
2 *ἀφ' οὗ ἀφ' ὅτου, φανερῶς προφανῶς, ληρέω· ὡς φλυαρῶ, ἐράω· ὡς*
3 *ἀγαπῶ, ἐρώμενος ἥγαπημένος, ἀγαπητός, ἐνδέχεται ταῖς... εἶναι*
4 *δυνατὸν ἔνεκα τῶν ἥλικιν, ἀναλογίζομαι λογαριάζω, ἐφ' οὗ ἐπὶ*
τίνος, προάγω τὰ πράγματα ἐπαυξάνω τὴν δύναμιν τῆς ἀρχῆς,
ἐπιγαμῶ (ἐπέγημα) νυμφεύομαι δευτέραν γυναῖκα, εἰς δεύτερον
γάμον, ἐνέστη ἐλαβε χώραν ἐν τῷ μεταξεῖ.

17. *Ἐπὶ Φιλόνεω* 528-7 π. Χ. [κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ 527.]—

2. *Δηροῦσιν, διότι ὑπῆρχε διαφορὰ ἥλικίας μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν*
30 *ἔτῶν καὶ πλέον, ἐν τῷ πολέμῳ δὲ πρὸς Μεγαρέας περὶ Σαλαμῖ-*
νος (τῇ εἰσηγήσει τοῦ Σόλωνος) ὁ Π. μόλις θὰ εἴχε γεννηθῆ.—

3 *Γαμετὴ ἡ Ἀθηναία, ἵς ἀγνωστον τὸ δύναμα.—Οἱ ἐκ τῆς Ἀρ-*
γείας καλοῦνται ὑπὸ τῶν συγγραφέων νόθοι, διότι ἀπὸ τοῦ 451

π. Χ. ἐψηφίσθη τῇ εἰσηγήσει τοῦ Περικλέους νόμος, καθ' ὃν γνή-
σιοι ἐθεωροῦντο οἱ ἔξι ἀμφοῖν ἀστοῖν, ὅτεν ἔναι γυναῖκες δὲν ἥδυ-
ναντο νὰ λογισθῶσι νόμιμοι σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα τῆς ἔνης ἥσαν
νόθοι καὶ ἔνοι. Ὁ Ἀριστ. καλεῖ αὐτὴν Ἀργείαν, ἵνα μή τις ὑπο-

θέσῃ διὰ τὰ κατωτέρω ὅτι ἡτο ἔξι Ἀμπρακίας.—Θέτταλος. Ὁ
Ἡγησίστρατος εἴχε τὸ παρωνύμιον τοῦτο οὐχὶ ως διακριτικόν:

Ἡγησίστρατος ὁ Θέτταλος, ἀλλ' ως τὴν συνήθη προσηγορίαν,
ἥτις ὑπεσκέλισε τὸ γενέθλιον δνομα Ἡγησίστρατος. Ἐλαβε δὲ τὸ

παρωνύμιον τοῦτο ἐκ φιλοφροσύνης πρὸς τοὺς συμμάχους τοῦ οἴ-
κου Θεσσαλούς.—4. Τῶν Κυψελιδῶν. Ἡ Κόρινθος κατ' ἀρχὰς

ἐβασιλεύετο, εἰς δὲ τῶν βασιλέων αὐτῆς, ὁ Βάκχις, ἐγένετο ἰδρυτὴς
τῆς δυναστείας τῶν Βακχιαδῶν, ἐφ' ὧν ἡ Κόρινθος ἀνῆλθεν εἰς με-

γίστην ναυτικήν, ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἀκμήν. Ἄλλα μετὰ τὸν
θάνατον τοῦ πέμπτου Βακχιάδου βασιλέως οἱ 200 οίκοι τῶν Β., οἱ

συγγενεύοντες πρὸς τὸν βασιλικόν, κατέλυσαν τὴν βασιλείαν καὶ
ἵδρυσαν δῆμον δημοκρατίαν, καθ' ᾧ ἐκυβέρνα τὴν πολιτείαν ἐνιαύσιος ἀρ-

χων λαμβανόμενος ἐκ περιτροπῆς ἐκ πάντων τῶν οἴκων τῶν Β.,
καλούμενος πρύτανις, ἐν φοιτούσι τὸ συμβούλιον αὐ-

τοῦ, καλούμενοι βασιλεῖς. Ἐνεκα τῆς τυραννικῆς διοικήσεως τούτων
ὁ Κύψελος, συγγενὴς τῶν Β., παραστὰς ως προστάτης τοῦ κατα-

ΙΩΑΝΝΗΣ 2006

κατὰ τὴν α' ἔξωσιν, διότι τότε θὰ εἶχε τὴν ἀνάγκην τοῦ "Αργους, ὃ δὲ Ἡγ. θὰ ἦτο ἥδη 16·21 ἐτῶν, δυνάμενος νὰ κομίσῃ εἰς τὸν πατέρα τὴν ἐξ "Αργους ἐπικουρίαν.

18. *Ἄξιωμα δικαιώμα, φύσις χαρακτήρ, πολιτικδ; (ὡς παρ' ἡμῖν)* τεχνίτης εἰς τὴν πολιτικήν, ἔμφρων περίνους, ἐπιστατῶ τῆς ἀρχῆς ἔχω τὴν ἐποπτείαν τῆς κυβερνήσεως, παιδιώδης παγνιώδης, διασκεδαστικός, ἔρωτικδ; ἐπιρρεπής εἰς ἔρωτας, τοὺς περὶ Ἀ. καὶ Σ. τὸν Ἀ. καὶ τὸν Σ., βίος τρόποι, συμπεριφορά, θρασύς αὐ² θάδης, ὑβριστής βίαιος, ὑπερόπτης, ἀφ' οὗ ἔνεκα τοῦ ὅποίου (οὐδ.), τοῦ εἶναι θρασύν, ἡ ἀρχὴ ὃ πρωταίτιος, διαμαρτάνω τινδς ἀποτυγχάνω τινός τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας, δὲν δύναμαι νὰ ἀποκτήσω αὐτὸν φίλον, *ἔνσημαίνομαι* (τὴν ὁργὴν) ἐκδηλῶ, πικρῶς μετὰ πικρίας, *κανηφορῶ* εἶμαι κανηφόρος, φέρω κανοῦν, *λοιδορῶ* κακελιγῶ, *ὑβρίζω* : ἐκτοξεύσας κατὰ τοῦ Ἀρμοδίου τὸν ὑβριστικὸν ὑπαινιγμὸν ὅτι δῆθεν, *μαλακὸς* κίναιδος, αἰσχρός, *παροξύνομαι* ἐρεθίζομαι, ἔξαπτομαι, πράττω τὴν πρᾶξιν θέτω εἰς ἔνεργειαν, παρασκευάζω τὴν συνωμοσίαν, *παρατηρῶ* παραφυλάττω, *δέχομαι* εἶμαι ³ ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς, *οἱ κοινωνοῦντες* τῆς πρᾶξεως οἵ συνωμόται, φιλανθρώπως ἐντυγχάνω φιλικῶς συνδιαλέγομαι, *προεξανίσταμαι* τῶν ἄλλων προβαίνω εἰς τὴν πρᾶξιν πρὸ τῶν ἄλλων, *διακοσμῶ* τακτοποιῶ ὡς κοσμήτωρ, *λυμαίνομαι* βλάπτω : κατέστρεψαν δμως ἔντελῶς τὰ σχέδιά των, *αἰκίζομαι* κακοποιῶ, βασανίζω, *ἀνάγκαι* ⁴ βάσανοι, μαρτύρια, φύσις καταγωγή, *παρακεῆμα* εὔθυνς, λαμβάνω εύρισκω, *δ λεγόμενος λόγος* ἡ φερομένη παράδοσις, *ἀφίστημι* ἀπομακρύνω, *πομπεύω* μετέχω τῆς πομπῆς, φωράω-ῶ συλλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀνακαλύπτω, *πέμπω* τελῶ τὴν πομπήν, *κατασκευάζω* καθιερῶ, *ἀναιρῶ* φονεύω, *ἀναίτιος* ἀθῷος, *πλάττομαι* ⁵ πλαστὰ λέγω, συνειδότες συνένοχοι, συνωμόται, *ἐπαγγέλλομαι* ὑπισχνοῦμαι, *πίστις* ἐγγύησις, *σπῶμαι* τὴν μάχαιραν ἀνασπῶ, ἀνασύρω.

18. *Φιλόμουσος*, διότι ἀποστείλας πεντηκόντερον ἐκόμισεν εἰς τὴν αὐλὴν τὸν λυρικὸν ποιητὴν Ἀνακρέοντα, ἐκράτει παρ' ἔαυτῷ διὰ μεγάλων τιμῶν καὶ δώρων τὸν λυρικὸν ποιητὴν Σιμωνίδην, ἐκάλεσε τὸν ποιητὴν Δᾶσον τὸν Ἐρμιονέα, διερρύθμισεν ἐπὶ τὸ τελειότερον τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ὁμηρικῶν ποιημάτων κατὰ τὴν ἕορτὴν τῶν Παναθηναίων καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τῶν Ἐρμῶν ἐλεγεῖα (δίστιχα), τὰ ὅποια αὐτὸς εἶχε ποιήσει, ὡς

"Ἐν μέσσῳ γε Θρίης τε καὶ ἀστεος, ἀνερ, ὅδος Ἐρμῆς.

(ιδὲ Πίν. Γ'. 3), (ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας)

Μνῆμα τόδ' Ἰππάρχου στεῖχε δίκαια φρονῶν.

“Η : Μνῆμα τόδ' Ἰππάρχου μὴ φίλους ἔξαπάτα, κλπ.

— **Κανηφορεῖν Παναθηναῖοις.** Τὰ Παναθήναια προεκάλουν μὲν συρροὴν πολλοῦ πλήθους ἀπὸ τοῦ 566 π. Χ., ὅτε προσετέθησαν εἰς αὐτὰ γυμνικοὶ ἄγωνες, ἀλλ' ἔκτακτον μεγαλοπρέπειαν προσέλαβον ἀπὸ τοῦ Π. καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν. Ἐτελοῦντο πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἡσαν α) τὰ μικρὰ Π. τελούμενα κατ' ἔτος, καὶ β) τὰ μεγάλα Π. κατὰ πᾶν πέμπτον ἔτος, διαρκοῦντα πιθανῶς 12 ἡμέρας· κατὰ ταῦτα ἐγίνοντο ἄγωνες μουσικοὶ καὶ γυμνικοί, ἀθλα δ' ἔδιδοντο Παναθηναῖοὶ ἀμφορεῖς, πλήρεις ἐλαίου ἐκ τῶν μοριῶν, ἐλαῖων φυτευθεισῶν ἐκ τῆς Ιερᾶς ἐλαίας. Ἡ τελευταία ἡμέρα ἦτο σπουδαιοτάτη, διότι κατ' αὐτὴν ἐκομίζετο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ ἵερος πέπλος τῆς θεᾶς, ὃν εἶχον ὑφάνει εὐγενεῖς παρθένοι τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλεγόμεναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἐνυφαίνουσαι ἐν αὐτῷ τοὺς ἀθλους τῆς θεᾶς ἐν τῇ Γιγαντομαχίᾳ. Ἡ πομπὴ συνηθροίζετο ἐν τῷ ἔξω Κεραμεικῷ, ὁ πέπλος ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ ἴστοῦ τροχηλάτου νεώς, ἡκολούθουν δὲ πάντες οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθ., οἱ γέροντες, φέροντες κλάδους ἐλαίας (θαλλοφόροι), εὐγενεῖς Ἀθηναῖαι παρθένοι οἰκογενειῶν ἀνεπιλήπτους τιμῆς, φέρονται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κανᾶ, ἔχοντα προσφορὰς τῇ θεᾷ (κανηφόροι), αἱ γυναῖκες τῶν μετοίκων φέρονται ὑδρίας (ὑδριαφόροι), αἱ θυγατέρες αὐτῶν τὰ σκιάδια (σκιαδηφόροι), οἱ ἄνδρες σκάφας (σκαφηφόροι), μετεῖχον οἱ ὅπλιται, ἵππεῖς, ἡκολούθουν οἱ βόες καὶ τὰ ἄλλα θύματα κλπ. (πρβλ. τὴν ζῳοφόρον τοῦ Παρθενῶνος). — **Ἀριστογείτων** ὁ προτιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρμοδίου φίλος. — 3. **Δεωκόρειον** ίερὸν ἐν Ἀθήναις πρὸς τιμὴν τῶν τριῶν θυγατέρων τοῦ Λέω, θύσαντος αὐτὰς πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεως ἀπὸ μεγάλου λιμοῦ· ἔκειτο ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ἔσω Κεραμεικοῦ, τοῦ περιλαμβάνοντος καὶ τὴν ἀγοράν. — **Ἀπέκτειναν** τῷ 514 π. Χ., Πίν. Γ' 2. — **Ο λεγόμενος λόγος.** Κατὰ τὴν παράδοσιν ταύτην ὁ Ἰππίας διέταξε τοὺς μετὰ τῶν ὅπλων πομπεύοντας νάτελθοσιν ἀνευ τῶν ὅπλων εἰς θέσιν, ἢν ὑπέδειξε. Καὶ ἔκεινοι μὲν ἀπῆλθον εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, νομίζοντες ὅτι θὰ εἴπῃ τι πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰππίας, ἀλλ' ὁ τύραννος, ἀφαιρέσας πρῶτον τὰ ὅπλα αὐτῶν διὰ τῶν δορυφόρων προέβη ἔπειτα εἰς τὴν σύλληψιν πάντων τῶν ὑπόπτων καὶ τῶν φερόντων ἔγχειρίδια, διότι οἱ πομπεύοντες ὥφειλον μόνον ἀσπίδα καὶ δόρυ νὰ φέρωσιν. Οἱ Ἀθηναῖοι τιμῶντες τοὺς τυραννοκτόνους, ἔστησαν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος ἀνδριάντας αὐτῶν καλ-

καὶ οὗτοις καὶ οἷς ἐν τοῖς συμποσίοις τὸ ἀκόλουθον ποίημα:

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξύφος φορήσω,
ῶσπερ Ἀρμόδιος κάριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
Ισθενόμους τὸν Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταιν^{τον} Ἀρμόδιε, οὗτι που τέθνηκας,
νήσοις δὲν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἴνα περ ποδώκης Ἀχιλλεὺς
Τυδείδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομῆδεα.

Ἐν τούτῳ οὐδὲν λέγεται περὶ διοράτων καὶ ἀσπίδων, ἀλλὰ μόνον περὶ κεκρυμμένων ξιφῶν.

19. Τιμωρῶ τινι (βοηθῶ) λαμβάνω ἔκδικησιν χάριν τινός, διὰ τὸ ἀνηρηκέναι... τιμωρῶν (αἰτ. μ.), ἄπιστος δύσπιστος, περιφράσας φαρμακεός, τὰ ἐν τῷ ἀστει ἡ θέσις αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, μεθιδρύομαι μετοικῶν ἔγκαθιδρύομαι, εἰμὶ ἐν τινι ἡ περὶ τις ἀσχολοῦμαι εἰς τι, διὸ ἔαυτῶν μόνοι των, διὰ τῶν ἴδιων των μέσων, ποιοῦμαι τὴν κάθιδον κατέρχομαι, ἐπανέρχομαι ἐκ τῆς ἔξορίας, προσπταῖσθαι ἀποτυγχάνω ἐντελῶς, τῶν ἐκ τοῦ ἀστεως τῶν ἐν τῷ ἀστει ἐκ τοῦ ἀστεως, ἐκπολιορκοῦμαι ἔξαναγκάζομαι διὰ πολιορκίας νὰ παραδοθῶ, σκόλιον ἄσμα ἐπιτραπέζιον ἢ παροίνιον, αλλα τόχος, προδωσέταιρος δ προδώσας τοὺς φίλους, ἄπιστος, ἀγαθὸς ἀνδρεῖος, μάχεσθαι τὸ κατά τι εἰς τὸ ἀγαθούς, μισθοῦμαι ἀναλαμβάνω ἐργολαβικῶς, διθεν συνεπείᾳ τοῦ δποίου, προφέρω προβάλλω, χρησμοδοτῶ, χρηστηριάζομαι ζητῶ χρησμόν, εἰς τοῦθ^{τον} ξως μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἦν, προτρέπω πείθω, δέξιος δ συνδεόμενος διὰ τῆς ξενίας, συνεβάλλετο... συνετέλει δὲ ὅχι ὀλιγώτερον εἰς τὴν προθυμίαν τῶν Λ., μία δὲ ὅχι ὀλιγώτερον σπουδαία ἀφορμὴ τοῦ ζήλου τῶν Λ. ἡτο ἡ, προσοργισθέντες τῷ δργισθέντες καὶ διὰ τό, στόλος στρατός, παρέρχομαι περνῶ, εἰσέρχομαι, κατακλήσω ἀποκλείω στενῶς, προσκάθημαι (κάθημαι πλησίον) πολιορκῶ, ὑπεξέρχομαι ἐξέρχομαι κρυφίως, ἀλίσκομαι συλλαμβάνομαι, ποιοῦμαι δμολογίαν συνάπτω συνθήκην, ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῷ δρόφνᾳ, ἐκκομίζομαι ἀποκομίζω μαζί μου.

19. Ἐτει τετάρτῳ 511-0 π.Χ.—2. **Μόσυνιχία** Καστέλλα, βουνώδης λόφος μεταξὺ Ν. Φαλήρου καὶ Πειραιῶς, δστις διὰ τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τὸ ὕψος (225 ποδῶν) ὑπῆρξεν ἐπὶ πολὺν χρόνον μεγίστης σημασίας διὰ τὴν ἴστορίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Ο Ἐπιμενίδης ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρατηρήσας αὐτὴν

καὶ διαγνόντες τὴν σημασίαν αὐτῆς, εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας, ὅτι ὁ
ἄνθρωπος εἶναι τυφλὸς πρὸ τοῦ μέλλοντος, διότι, ἐὰν οἱ Ἀθ. ἐμάν-
τευον πόσας πικρίας θὰ ποτίσῃ τὴν πόλιν ἡ θέσις, θὰ κατέρωγον
αὐτὴν διὰ τῶν ὀδόντων.—3. **Δειψανδριον** ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ τῆς
Πάρονηθος (Ὄζιας). Ἐπὶ τῆς Πάρονηθος, χωριζούσης πρὸς Β τὴν
Ἀττικὴν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, ἥσαν καὶ ἄλλαι ὀχυραὶ θέσεις, ἡ Φυλή,
ἡ Δεκέλεια κλπ.—**Σκόλια** (σκολιός-στρεβλός) συμποτικὰ ἄσματα,
κληθέντα οὕτω διὰ τὴν ἀτάκτον σειράν, μεθ' ἣς ἥδοντο, ἀδόμενα ἐν
τοῖς συμποσίοις ὑπὸ τῶν ὅμιτραπέζων πινόντων. Ὁ ἄδων δηλ. φέ-
ρων εἰς τὴν χεῖρα λύραν ἡ κλάδον μύρτου ἡ δάφνης ἐνεχείριζε τοῦ-
τον μετὰ τὴν φόδην εἰς δύτινα ἥθελε τῶν συνδαιτυμόνων οὐχὶ καθ'
ἥν σειράν ἔκαθηντο, ἀλλὰ συνήθως ἀτάκτως, ὅστις ὕφειλε νὰ ἄση
καὶ αὐτός. — 4. Ὁ ἐν Δελφοῖς νεώς ἀπετεφρώθη τῷ 548 π. Χ.
καὶ διὰ τοῦτο οἱ ιερεῖς προέβησαν εἰς τὴν συλλογὴν πανελληνίων
ἔοινων πρὸς ἀνέγερσιν νέου μεγαλοπρεπεστέρου ναοῦ. Ἀφ' οὗ συνε-
λέχθησαν 300 τάλαντα, ἀνέλαβον τὴν κατασκευὴν οἱ ἔξοριστοι Ἀλ-
κμεωνίδαι, οἱ δύοιοι δῆμοις ἀντὶ νὰ ἔγειρωσι τὸν ναὸν δὲν πώρινον
κατὰ τὸ συμπεφωνημένον σχέδιον ἥγειραν τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν
ἐκ Παρίου μαρμάρου καὶ οὕτως ὑπεχρέωσαν τοὺς ἄρχοντας τῶν
Δελφῶν. Ἐντεῦθεν δὲ οἱ Ἀλκμεωνίδαι εἶχον ἀφθονα χρήματα (300
τάλ.).) εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἐκ τῶν Πανελληνίων ἔρανων, διότι
φαίνεται ὅτι ἐκ τῶν μακρῶν περιπετειῶν τοῦ οἴκου ὁ μέγας οἰκο-
γενειακὸς πλοῦτος εἶχε φθαρῆ. Οἱ Ἀλκμ. ἥσαν ἀνέκαθεν πλούσιοι,
τὸν δὲ πλοῦτον αὐτῶν εἶχεν ἐπαυξήσει καταπληκτικῶς ὁ Ἀλκμέων,
ὅστις ξενίσας προφρόνως πρέσβεις τοῦ βασιλέως τῶν Λυδῶν Ἀλυάτ-
του, ἐλθόντας εἰς Δελφούς, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως εἰς Σάρδεις,
ὅπου ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ βασιλικὸν θησαυροφυλά-
χιον καὶ νάποκομίσῃ ἐκεῖθεν ὅσον χρυσὸν ἥθελε. Περιβληθεὶς εὐ-
ρύτατον χιτῶνα καὶ κοθόρνους οὐ μόνον ταῦτα ἐπλήρωσε χρυσοῦ,
ἀλλὰ καὶ τὴν κόμην, ἐπιπάσσων ψῆγματα χρυσοῦ, καὶ τὰ ὤτα καὶ
τὸ στόμα, ὡστε ὁ βασιλεὺς γελάσας ἐπὶ τῇ θέᾳ αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ
καὶ ἄλλους θησαυρούς. Τὸν πλοῦτον τοῦ οἴκου ἐπηύξησε καὶ ὁ γά-
μος τοῦ Μεγακλέους, υἱοῦ τοῦ Ἀλκμέωνος, μετὰ τῆς πλουσιωτάτης
Ἀγαρίστης, θυγατρὸς τοῦ τυράννου τῆς Σικυῶνος Κλεισθένους, περὶ
ῶν ἐν κ. 20.—**Αργυεῖοις.** Οὗτοι ἥσαν διὰ τὴν Θυρέαν θανάσιμοι
ἐχθροὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀξιοῦντες ἄλλως καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῆς
Πελοποννήσου, ἥν ἥδη εἶχον ἐκεῖνοι. — 5. Ἀγχίμολος ἐπιφανῆς
Σπαρτιάτης, ὅστις μόλις ἀπεβιβάσθη εἰς Φάληρον, προσβληθεὶς

ύπὸ τοῦ Θεσσαλικοῦ ἴππικοῦ ἡττήθη καὶ ἐφθονεύθη· ὁ τάφος αὐτοῦ ἔδειχνύετο ἐν τῷ δήμῳ τῆς Ἀλωπεκῆς. — **Κινέας** βασιλεὺς τῆς Θεσσαλίας· ὕστερον οἱ ἡγεμόνες τῆς Θεσσαλίας καλοῦνται ταγοί. — **Ἐνίκησεν** ἐν Παλλήνῃ. — **Πελαργικόν**, τὸ κύριον φρούριον τῆς ἀκροπόλεως μέχρι τῶν Πεισιστρατίδων. Λείψανα αὐτοῦ σώζονται ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ΝΑ καὶ ΝΔ κατὰ τὰς γωνίας.—6. **Ἐπὶ** **Ἀρ-**
πακτίδου 511-0 π. Χ. Οἱ Πεισιστρατίδαι κατ’ ἀρχὰς κατέφυγον εἰς τὸ Σίγειον, ἐκεῖθεν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας. Εἰκόνας ἐκ τῆς τυραννίδος ίδε ἐγ **Διδακτικῶν** σ. 71-5 καὶ Πίν. Γ' 4 (ἢ ἐπι-
γραφὴ τοῦ βωμοῦ : **Διδακτικῶν** σ. 73).

20. Στασιάζω ἀνταγωνίζομαι κομματικῶς, εἶμαι πολιτικὸς ἀντίπαλος, **ἔταιρεῖαι** πολιτικοὶ σύλλογοι (δοτικ. ἀναφ. ἦδρα.), **προσ-**
άγομαι λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου, **ἀποδίδωμι** τῷ πλήθει τὴν
πολιτείαν καθιστῶ κύριον τῶν πραγμάτων τὸν δῆμον, **ἐπιτρέπω**
τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων εἰς τὸν δῆμον, **ἐπιλείπομαι** τῇ 2
μειονεκτῷ κατὰ τήν, **ἐπικαλοῦμαι** προσκαλῶ, **ἐπικαλοῦμαι**, **ἔλαύνω**
τὸ ἄγος ἐκδιώκω τοὺς ἐναγεῖς, **ὑπεξέρχομαι** ἐξέρχομαι κρυφίως, 3
ἀγηλατῶ οἰκίας ἀποδιώκω οἰκογενείας ὡς ἐναγεῖς, **διαπράττομαι**
κατορθῶ, φέρω εἰς πέρας, **προσκαθέζομαι** κάθημαι πλησίον (τοῦ
τείχους, τῶν πυλῶν), **ἀφίημι** ὑπόσπονδον ἀ. διὰ σπονδῶν, **κα-**
τέχω τὰ πράγματα γίνομαι κύριος τῶν, **τὰ πολλὰ** ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον, **ἐπέθετο** ἐπετέθη, εἰς τοῦτον πρὸς τιμὴν τούτου, **ἔγχέω**
κερνῶ, **διάκονος** ὑπηρέτης, **ἐπιλήθομαι** ἐπιλανθάνομαι.

20. Ἰσαγόρας εὐπατρίδης· ὡς ἀντίπαλος τοῦ Κλεισθένους, δει-
νοῦ πολεμίου τῶς τυράννων, καλεῖται φίλος αὐτῶν.—**Κλεισθένης**
νίδος τοῦ Ἀλκμεωνίδου Μεγακλέους καὶ τῆς Ἀγαρίστης, θυγατρὸς
τοῦ τυράννου τῆς Σικυῶνος Κλεισθένους. Ὁ τύραννος νικήσας
Ολύμπια διὰ τεθρίππου καὶ ἔχων μονογενῆ περικαλλῆ κόρην, τὴν
Ἀγαρίστην, ἐκήρυξε διὰ κήρυκος ἐν Ὁλυμπίᾳ, δύοι τῶν Ἑλλήνων
νομίζουσιν ἑαυτοὺς ἀξίους νὰ γίνωσι γαμβροί του νὰ προσέλθωσιν
ἐντὸς 60 ἡμερῶν εἰς Σικυῶνα. Δώδεκα νέοι προσῆλθον ἐντὸς τῆς
προθεσμίας εἰς Σικυῶνα, δύον ἐπὶ ἐν ἕτος ἐξενίζοντο ὑπὸ τοῦ τυ-
ράννου, προσπαθοῦντος νὰ μάθῃ ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς τρόπους κλπ.
ἐκάστου τῶν μνηστήρων, μάλιστα δὲ ἥρεσκον εἰς αὐτὸν δύο Ἀθη-
ναῖοι εὐπατρίδαι, Ἰπποκλείδης ὁ Τεισάνδρου καὶ Μεγακλῆς ὁ Ἀλ-
κμέωνος, μᾶλλον δὲ ὁ πρῶτος. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἕτους θύ-
σας ἑκατόμβην είστια τοὺς μνηστῆρας μέλλων κατ’ αὐτὴν νὰ δρίσῃ
καὶ τὸν γαμβρόν. Αἴφνης ὅμως ὁ Ἰπποκλείδης ἥρχισε νὰ χορεύῃ

ἀσέμνους χορούς, δπερ προυκάλεσε τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ Κ.· ἀλλ' ὅτε ζητήσας τράπεζαν καὶ στηρίξας ἐπ' αὐτὴν τὴν κεφαλὴν ἤρχισε νὰ χειρονομῇ ἀσέμνως διὰ τῶν ποδῶν, τότε πλέον ὁ Κ. μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ τὴν δυσφορίαν του ἀνεφώνησε: «Υἱὲ τοῦ Τεισάνδρου, διὰ τοῦ χοροῦ σου ἔχασες τὸν γάμον!» «Οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ» ἀπῆντησεν ἔκεινος ἀταράχως καὶ γαμβρὸς τοῦ τυράννου ἐγένετο ὁ Μεγακλῆς, γεννήσας ἐκ τοῦ γάμου τὸν Κλεισθένην.—

Ἐσαιρεῖσις. Οἱ εὐπατρίδαι μὴ παθόντες ὅσα οἱ Ἀλκμεωνίδαι καὶ ἡδύναντο εὐχόλως νὰ συμπήξωσι πολιτικοὺς συλλόγους καὶ νὰ ὀργανωθῶσιν ως κόμμα, ἀλλ' οἱ Πάραλοι μείναντες ἐπὶ μακρὸν ἀκέφαλοι ήσαν διεσπαρμένοι. Ο Ἰσ. ἀρχων τῷ 508-7 π. Χ.—**Προσηγάγετο τὸν δῆμον.** Εὔκολον ᾧτο νὰ προσεταιρισθῇ τοὺς Διακρίους καὶ καθόλου τοὺς πένητας, ως μένοντας καὶ αὐτοὺς ἥδη ἀκεφάλους μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν τυράννων.—2. **Ξένον** καὶ διότι ἡ Σπάρτη ως ὀλιγαρχούμενη ηὔνοει τὰς ὀλιγαρχίας.—**Ἐπτακοσίας οἰκίας δημοκρατικάς.**—**Ὑποσπόνδους.** Μετὰ τοῦ Κλεομένους συναπῆλθε καὶ ὁ Ἰσ., ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Ἰσ. κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Ἀντὶ τοῦ Ἰσ. ἀρχων ἐγένετο ὁ Κλεισθένης.—5. **Κήδων** ἵσως πελάτης τοῦ οἴκου τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, στασιάσας, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν (κ. 19 ἀεὶ προσέπταιον.)—**Καὶ εἰς τοῦτον** ως καὶ εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ Λειψυδρίου.

- 2 **21. Πιστεύω** ἔχω ἐμπιστοσύνην, **συννέμω** κατανέμω ἀναμεῖξ, ἀδιακρίτως, **φυλοκριτῶ** διακρίνω, κάμνω διάκρισιν κατὰ φυλάς,
3 ἐρωτῶ περὶ τοῦ γένους, ἐξελέγχω τὸ γένος, **συντάσσω** διοργανῶ,
συμβαίνει συμπίπτει, **δπως** μὴ **συμβαίνῃ** αὐτῷ ἵνα μὴ εἶναι
4 ὑποχρεωμένος νά, **συμπίπτει;** τῶν περὶ τὸ ἀστυ (ὅντων τόπων)
τοῦ ἀστεως καὶ τῶν περιχώρων, **δημόσιαι** ἀλλήλων συνδημόται,
μέλη τοῦ αὐτοῦ δήμου, **πατρόδεν** διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρός,
νεοπολῖται οἱ νεωστὶ γενόμενοι πολῖται, οἱ ἐπείσακτοι πολῖται, τῶν
5 **δῆμων** ἀναγορεύω διὰ τοῦ δήμου προσαγορεύω, ὀνομάζω, **ἐπει-**
μέλεια καθήκοντα, δικαιοδοσία, **οἱ κτίσαντες** οἱ οἰκισταί, ἴδρυ-
ται τοῦ συνοικισμοῦ, **οὐ γὰρ ὑπῆρχον** (προσαγορευόμενοι) διότι
δὲν ὠνομάζοντο πλέον πάντες οἱ δῆμοι ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν τό-
πων (διότι εἶχον ἀπολέσει τὰς ἐκ τῶν τόπων ὀνομασίας αὐτῶν).
6 **δῆμεν** πολλοὶ ὠνομάσθησαν ἐκ τῶν ἥρωων· **φρατρία** τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἀρ-
χαίας φυλῆς, τὰ μέλη φράτορες, κατὰ τὰ πάτρια καθὼς παρέλα-
βον, ἐκληρονόμησαν ἐκ τῶν προγόνων των, **προκρίνω** προτιμῶ,

δεκηγέται γενάρχαι, ἐπώνυμος δὲ δίδων τὸ ὄνομά του, οὓς....
δέκα τὸν δέκα, οὓς, ἀναιρῶ χρησμοδοτῶ.

21. Τότε δὲ.. Ὁ Κλεισθένης προσηταιρίσθη τὸν δῆμον ἐκδηλώσας τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ (*ἀποδιδοὺς*) νὰ καταστήσῃ τὸ πλῆθος κύριον τῆς πολιτείας διὰ συστήματος δλου δημοκρατικῶν μεταρρυθμίσεων· ἀλλ' αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται, καὶ ἀν προυτάθησαν τότε, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ κυριωθῶσιν εὐθύς, διότι πρὸς ματαίωσιν τούτων δὲ Ἰσ. ἐκάλεσε τὸν Κλ. ἐκ Σπάρτης, μόνον δὲ μετὰ τὴν φυγὴν ἀμφοτέρων ἡδυνήθη ὁ Κλεισθένης νὰ ἔκτελέσῃ πάσας τὰς σχεδιασθείσας μεταρρυθμίσεις, ἃς ἐκθέτει ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ δὲ Ἀριστ.—2. *Πρωτον* μὲν... Μέχρι τοῦτο πάντες οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν διηγοημένοι ὑπὸ τοῦ Ἰωνος εἰς 4 φυλάς, ὃν ἐκάστη ὑποδιῃρεῖτο εἰς 3 φατρίας, ἐκάστη δὲ φατρία εἰς 30 γένη, ὃν ἐκαστον περιελάμβανεν ἀριθμὸν πολιτῶν, οἱ δύοτοι ἦσαν (ἢ ὑπετίθετο δὲ τοιούτοις) συνδεδεμένοι πρὸς ἄλληλους ἐξ αἵματος. Οὕτω λοιπὸν τὰ γένη ἦσαν ἀδιασπάστως συνδεδεμένα πρὸς τὰς φυλάς, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰναι τις ἐγγεγραμμένος εἰς τὴν φυλήν, ἐὰν δὲν ἦτο ἐγγεγραμμένος εἰς γένος (ἐντεῦθεν καὶ τὸ φυλοκριτεῖν ἔξελέγχειν τὴν καταγωγὴν τινος ἐκ τῆς φυλῆς, εἰς ἣν ἀνήκει, εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἔξελέγχειν τὴν καταγωγὴν τινος ἐκ τοῦ γένους, εἰς δὲν ἀνήκει), δοσάκις δὲ ὁ κατάλογος τῶν πολιτῶν ἀνεθεωρεῖτο πρὸ τοῦ Κλεισθένους, ἐπρεπε νὰ διεξέρχωνται αὐτὸν ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλήν, ἀκολουθοῦντες πάσας τὰς ὑπαρχιαρχέσεις τοῦ ἀρχαίου συστήματος (ἀπὸ φρατρίας εἰς φρατρίαν ἐκάστης φυλῆς, ἀπὸ γένους εἰς γένος ἐκάστης φρατρίας). Ὁ Κλ. θέλων νὰ ἐνισχύσῃ τὸ πλῆθος διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς πολίτας πάντων τῶν ἐλευθέρων κατοίκων τῆς Ἀττικῆς, ἦτοι τῶν μετοίκων (ξένων ἐγκατεστημένων ἐν τῇ χώρᾳ) καὶ δούλων ἀπελευθέρων, πρὸς δὲ νὰ ἀναμείξῃ τοὺς νέους πολίτας (νεοπολίτας) πρὸς τοὺς παλαιούς, δὲν κατέταξε τοὺς νεοπολίτας εἰς τὰς ὑπαρχούσας φυλὰς οὐδὲ εἰς νέας; ιδίας, διότι τότε εὐκόλως θὰ διεκρίνοντο ἀπὸ τῶν παλαιῶν πολιτῶν, ἀλλὰ διαιρέσας πάντας τοὺς ἐλευθέρους κατοίκους εἰς 10 φυλὰς κατέταξεν αὐτοὺς εἰς ταύτας, λαβὼν ὡς βάσιν τῆς διαιρέσεως τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκάστου (τοὺς δήμους). Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ διέγεσε τὴν περὶ τὸ ἀστυ χώραν, τὴν παραλίαν καὶ τὴν μεσόγειον, ἐκάστην εἰς 10 τμῆματα, τριττῦς (μὴ ἔχούσας σχέσιν πρὸς τὰς Σολωνείους), καὶ ἐκλήρωσε δι' ἐκάστην τῶν 10 φυλῶν ἀνὰ 3 τριττῦς, μίαν ἐκ τῆς περὶ τὸ ἀστυ, μίαν ἐκ τῆς παραλίας καὶ μίαν ἐκ τῆς μεσογείου, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ τελεία

ἀνάκρασις τῶν μελῶν ἑκάστης νέας φυλῆς, ἐκλειπούσης πάσης μεταξὺ αὐτῶν διακρίσεως, διότι οἱ ἀνήκοντες εἰς τριτὸν τῆς παραλίας ἦτο ἀδύνατον νὰ γνωρίζωσι τίνες ἐκ τῶν πολιτῶν τῆς τριτύος τῆς μεσογείου τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ἥσαν παλαιοὶ καὶ τίνες νεοπολῖται (οὕτω Φάληρον καὶ Μαραθὼν ἀνῆκον εἰς τὴν αὐτὴν φυλήν). Ἐντεῦθεν τὸ φυλοκρινεῖν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς καταγωγῆς πολίτου τινὸς κατέστη διὰ τὴν ἀνάκρασιν τῶν πολιτῶν ἀδύνατον. **Κατωτάτη** ὑποδιαιρεσις τῆς φυλῆς ἥσαν οἱ δῆμοι, οἱ διαδεχθέντες τὰς γαυκραρίας. Καὶ προϋπῆρχον μὲν οἱ δῆμοι καὶ πρὸ τοῦ Κλεισθένους ὡς ἀπλαῖ κοινότητες, ἥδη δῆμοι γίνονται ἐπίσημα αὐτοτελῆ δογανικὰ μέλη τῆς πολιτείας, πολῖται δὲ εἶναι πάντα τὰ μέλη τοῦ δήμου, ἐν φ πρότερον μόνον τὰ μέλη τῶν γενῶν, πρὸς τελείαν δ' ἔξισθιν πρὸς ἄλλήλους καὶ πρὸς ἄρσιν πάσης διακρίσεως πάντες οἱ πολῖται φέρουσι πλὴν τοῦ ίδιου ὀνόματος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, εἰς δὲ ἀνήκουσιν.—“Οθεν μονὰς τῆς νέας διαιρέσεως τῆς χώρας ἐγένετο ἡ φυλή, ταύτης ὑποδιαιρέσεις αἱ τριτύες καὶ τούτων οἱ δῆμοι. Εύνοητον δτι δῆμος καὶ τριτὺς εἶχον τοπικὴν ἐνότητα, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ φυλή.—**Ἐπὶ Ἰσαγόρου** 508-7 π. Χ.—3. **Τὴν βουλὴν πεντακοσίους.** Ἡ Κλεισθένειος βουλὴ καλεῖται ἡ βουλὴ οἱ πεντακόσιοι καὶ ἡ τῶν πεντακοσίων βουλὴ πρὸς διάκρισιν τοῦ Ἀρ. Πάγου. Ἡ βουλὴ ἀπετελέσθη ἐκ 500 βουλευτῶν, 50 ἐξ ἑκάστης φυλῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ βουλὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ συνεδριάζῃ διαρκῶς, ἀντιπροσώπευεν αὐτὴν ἐπιτροπεία βουλευτῶν, ἡ κυβέρνησις, ώδε: ἡ βουλὴ διηρεῖτο κατὰ φυλὰς εἰς 10 τμῆματα, ὃν ἑκαστον περιελάμβανε 50 βουλευτὰς (μιᾶς φυλῆς)· ἐπίσης τὸ ἔτος, ἐκ 354 ἡμερῶν, διηρεῖτο εἰς 10 τμῆματα, ὃν ἑκαστον περιελάμβανε 35 ἡμέρας, πλεοναζουσῶν καὶ 4 ἡμερῶν, αἱ δόποιαι προσετίθεντο ἀνὰ μίαν εἰς ἑκαστον ἐκ τῶν 4 πρώτων τμημάτων, ὃν ἑκαστον ἀπετελεῖτο ἐκ 36 ἡμερῶν. Κατὰ σειρὰν ὁρίζομένην διὰ κλήρου ἑκαστον τμῆμα ἥρχε 35 ἡμέρας πλὴν τῶν 4 πρώτων, ὃν ἑκαστον ἥρχεν ἐπὶ 36. Οἱ 50 βουλευταὶ οὗτοι ἐκάλοῦντο πρυτάνεις, ὁ χρόνος τῶν 35 ἡμερῶν πρυτανεῖα καὶ ἡ φυλὴ πρυτανεύουσα. Τῶν 50 πρυτάνεων προΐστατο ἐπὶ ἐν ἡμερονύκτιον εἰς ἐξ αὐτῶν διὰ κλήρου ὁρίζόμενος, ὁ ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων, ὃστις ἐκράτει τὴν σφραγίδα τοῦ Κράτους καὶ τὰς κλεῖδας τῶν ιερῶν, ὃπου ἐφυλάσσοντο τὰ δημόσια χρήματα καὶ τὰ δημόσια γράμματα, προήδρευε δὲ τῆς τε βουλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς (ὅ πρεδόος τῆς ἀμην. δημοκρατίας): δις δὲ ὁ αὐτὸς δὲν ἦδύνατο ἐν τῇ

αὐτῇ προτανείᾳ νὰ ἀρξῃ. — "Ωστ' οὐ συνέπιπτεν. Ὁ λόγος οὗτος δὲν ἦτο σοβαρός" διὰ τί; — 4. τῶν περὶ τὸ ἄστυ... Εἶναι τὸ ἄστυ καὶ ἡ περὶ αὐτὸ πεδιάς, ὅπου κατώκουν οἱ Πεδιεῖς. Μεσόγειος ἢ μεσόγαια εἶναι ἡ Διακρία. Διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης ἐπετυγχάνετο καὶ ἄλλο ἀγαθόν, διεσπῶντο τὰ τρία μεγάλα κόμματα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πολιτείας. Αἱ τριττύες σχεδὸν πᾶσαι ὀνομάζοντο ἐκ τοῦ ἐν αὐταῖς ἐπικρατεστέρου δήμου, ώς Παιανιεῖς, Ἐλευσίνιοι, Πειραιεύς, Ἀχαρνεῖς κτλ. — **Τῶν δῆμων ἀναγορεύωσι, μὴ πατρόθεν.** Διότι τῶν μετοίκων καὶ τῶν ἀπελευθέρων, τῶν γενθεμένων πολιτῶν, οἱ πατέρες θὰ ἔφερον ἔενικὰ ἢ βαρβαρικὰ ὄνόματα καὶ εὐκόλως θὰ ἥλεγχοντο ώς νεοπολῖται, πρβλ.: Ὁ δεῖνα τῶν δῆμων **Πιτθεύς**, τῶν δῆμων **Θορίκιος** κτλ. Ἐκ τῆς ἐπιμονῆς ὅμως τῶν εὐπατριδῶν νὰ προσγράψωσι καὶ τὸ πατρωνυμικὸν ἐπεχράτησε μέσος τις τρόπος, νὰ ὀνομάζωνται ἐκ τοῦ κυρίου ὄνόματος, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ δήμου (Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς **Σωκράτης** Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν). — 5. προσηγόρευσε οἱ δῆμοι ὀνομάσθησαν ἢ ἐκ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ὑφῆς (Ποταμός, Κηφισία, Ἐπικηφισία, Δειράδες, Ἀλιμοῦς) ἢ ἐκ τοῦ περιβάλλοντος (Οἰον Δεκέλεικόν, Οἰον Κεραμεικὸν) ἢ ἐκ φυτῶν ἢ δένδρων φυομένων ἐκεῖ (Μαραθών, Μυρρινοῦς, Ἀγνοῦς, Ἀχερόδοῦς, Ἰτέα, Ἐλεοῦς, Πτελέα, Φηγοῦς) ἢ ἐκ σπουδαίου τόπου (πόλεως, κώμης) περιεχομένου ἐν αὐτοῖς (Πειραιεύς, Ἐλευσίς, Οἰνόη, Βῆσσα) ἢ ἐκ τῶν ἴδρυτῶν, οἵτινες κατώχησαν τὸ πάλαι ἔκει καὶ ἔδωκαν τὸ ἴδιον ὄνομα (ἐπώνυμοι), ἢ ἐκ διακεκριμένων γενῶν ἐγκατεστημένων ἐν αὐτοῖς (Τιτανίδαι, Παιωνίδαι, Βουτάδαι, Σκαμβωνίδαι, Θυμοιτάδαι, Ἰωνίδαι, Κοθωκίδαι, Αἴθαλίδαι). — Ἐπειδὴ αἱ τριττύες πᾶσαι εἶχον ἵσην ἐκτασιν πρὸς ἄλληλας, ἐντεῦθεν ἐπεται δι τριττύες τινὲς περιελάμβανον ἔνα μόνον δήμον, ἔὰν οὗτος εἶχε μεγάλην ἔκτασιν, ώς ἡ τριτὺς Κυδαθηναίεις περιελάμβανε μόνον ἔνα δήμον, τὸ Κυδαθήναιον. — Ὁ Στράβων ἀναβιβάζει τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς εἰς 174, σήμερον δὲ εἶναι γνωστὰ τὰ ὄνόματα 156 δήμων. — 6. **Tὰς φρατρίας.** Ἡ δργάνωσις τῶν φρατριῶν κατὰ γένη παρέμεινεν ώς εἶχε καὶ πρότερον. Ἀλλὰ ποῦ κατετάχθησαν οἱ νεοπολῖται οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὰ γένη; Κατά τινας ἴδρυθησαν χάριν αὐτῶν νέαι φρατρίαι. Ἀλλὰ τότε πῶς ἐπετεύχθη ἡ ἀνάμειξις; Κατ' ἄλλους οἱ νεοπολῖται δὲν ἦδύναντο μὲν νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὰ γένη, ών τὰ μέλη ἦσαν (ἢ ὑπετίθεντο δι τι ἦσαν) συνδεδεμένα ἐξ αἵματος, ἦδύναντο ὄμως νὰ γίνωσιν ἀποδεκτοὶ εἰς τὰς ὑπαρχούσας φρατρίας, ών ἔκαστη ἦτο δημιλός.

γενῶν μὴ συνεπαγόμενος συγγένειαν ἔξ αίματος, καὶ κατ' ἀκολουθίαν περισσότερον ἐλαστικός.—**Τὰς ιερωσύνας.** Πρόκειται περὶ ὁρισμένων γενῶν, εἰς τὰ δποῖα ἐπετράπη νὰ διατηρήσωσι τοὺς θρησκευτικοὺς αὐτῶν θεσμοὺς ἀναλλοιώτους. Ἐκ τῶν θεσμῶν τούτων θὰ ἡσαν α') τὰ περὶ τὰς θυσίας νενομισμένα, δυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν φυλοβασιλέων, ἐπιζησάντων τῆς μετάβολῆς τῶν 4 φυλῶν εἰς 10, καὶ β') αἱ κληρονομικαὶ ιερωσύναι, ὅπως αὗται διετηρήθησαν εἰς τὰ γένη τῶν Κηρύχων, Εὑμολπιδῶν, Ἐτεοβουταδῶν. Ἀφ' ἐτέρου εἶναι βέβαιον δτὶ ἡ λατρεία τοῦ Διὸς Ἐρκείου καὶ Ἀπόλλωνος πατρῷου, οὓς μόνα τὰ γένη μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Κλεισθένους ἔτιμων, ἀποβαλοῦσα τὸν ἴδιωτικὸν χαρακτῆρα, εἰσήχθη ἐπισήμως εἰς ὅλην τὴν πολιτείαν, γενομένη κοινὴ καὶ τῶν δημοποιήτων καὶ θεωρουμένη τοῦ λοιποῦ ὡς ὅρος γνησιότητος τοῦ Ἀθ. πολίτου—**Ἐπωνύμους δέκα.** Τὰ ὄνοματα τῶν 10 φυλῶν ἡσαν : Ἐρεκθῆς (Ἐρεχθεύς), **Ἄιγης** (Αἴγεύς), Πανδιονίς (Πανδίων), Λεωντίς (Λέως), Ἀκαμαντίς (Ἀκάμας), Οἰνηίς (Οίνεύς), Κεκροπίς (Κέκροψ), Ἰπποθοωντίς (Ἴπποθόων), Αἰαντίς (Αἴας), Ἀντιοχίς (Ἀντίοχος). Τῶν 10 ἐπωνύμων οἱ ἀνδριάντες, καὶ αὐτοὶ ἐπώνυμοι καλούμενοι, εἶχον στηθῆ ἐν τῇ ἀγορᾷ.—**Ἡ Πυθία,** ἐκλέγουσα ἐκ τῶν προεκλεχθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὄνομάτων τῶν 100 ἀρχηγετῶν τὰ 10, οἵονεὶ ἐπεδοκίμαζε καὶ ἐπεκύρου τὴν Κλεισθένειον πολιτείαν. Καὶ ἐκ τούτου βλέπομεν δτὶ αἱ σχέσεις τῶν Ἀλκμεωνιδῶν πρὸς τὸ μαντεῖον εἶχον σεβαρὰς συνεπείας διὰ τὰς Ἀθήνας.

22. **Ἀφανίζω** φέρω εἰς λήθην, καθιστῶ ἀχρήστους, διὰ τὸ
μὴ χρῆσθαι διὰ τὴν ἀχρηστίαν, **στοχάζομαι** τοῦ πλήθους ἀποβλέπω εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, ἐπιδιώκω . . . , **κατάστασις**
3 μεταρρύθμισις, **ποιῶ** τὸν δρκον συντάσσω τόν, **διαλιπόντες** ἐτηδύο μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν, **διὰ τὴν ὑποψίαν...** διότι ὑπόπτευον τοὺς ίσχυρούς, **δημαγωγὸς** ἀρχηγὸς τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος,
4 **συνεξαμαρτάνω** συμμετέχω τῶν ἀδικημάτων, ἐγκλημάτων, **χρώμενοι...** ἐπιδεικνύοντες... ἦ: κατὰ τὴν συνήθη τοῦ δήμου ἐπιείκειαν, **μεθίσταμαι** ἐξορίζω, δστρακίζω, **μείζων** ίσχυρότερος τοῦ δέοντος, ἀπωθεν μακράν, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχων πρὸς τὴν τυραννίδα, **ἐφάνη** τὰ μέταλλα ἀνεκαλύφθησαν τὰ μεταλλεῖα, **περιγρύνομαι** περισσεύω, **ἔργα** μεταλλευτικαὶ ἔργασίαι, ἐκμετάλλευσις, **τὸ ἀράλωμα** δ τρόπος τῆς διαθέσεως ἦ τὸ προϊὸν τῆς δαπάνης, **κομίζομαι** λαμβάνω, **ἐπὶ τούτοις** κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην, **κατάχω**,
8 **κατέρχομαι**, **καταδέχομαι**, τὸ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ, **καθάπαξ** ἄπαξ

διὰ παντός, καθ' ὁλοκληρίαν, ἐντεῦθεν: ἄπιμος καθάπαξ==δ διαρχῶς ἀπιμος.

22. Ο περὶ τοῦ δστρακισμοῦ νόμος. Εἶχε παρατηρηθῆ ἐν τῷ παρελθόντι ὅτι ἀνδρες δυνατοὶ διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς πολυφιλίας καὶ τὰς μεγάλας ἀρχάς, ὃς διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλαβον, κατέλυσαν ἐν Ἀθηναῖς καὶ ἀλλαχοῦ τὸ καθεστώς πολίτευμα γενόμενοι τύραννοι. Ὅθεν ὁ Κλεισθένης πρὸς πρόληψιν τοιούτου κινδύνου ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου τὴν ἔξουσίαν ἀπαξ τοῦ ἔτους νὰ ἔκβαλῃ ἔχ τῆς πόλεως ἐπὶ δεκαετίαν πάντα τοιοῦτον ὑποπτεύοντα, πλήττοντα τὴν ὑπεροχήν.—**Υστερον** ὁ δστρακισμὸς ἐγένετο μέσον προλήψεως καταχρήσεων προερχομένων ἐκ τῶν στάσεων, καθ' ὃσον ωστρακίζετο ὁ ἡγέτης τῆς ἀσθενεστέρας πολιτικῆς μερίδος (τῆς ἀντιπολιτεύσεως), ἵνα ἡ πλειοψηφία ἀνενοχλήτως ἐφαρμόζῃ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς. Ὁ δστρακισμὸς ἴσχυσεν 100 περίπου ἔτη, μέχρι τοῦ 418 π. Χ., ὅτε ἀνταγωνιζομένων τοῦ Νικίου καὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ωστρακίσθη ὁμοφρονησάντων ἐκείνων ὁ φανοποιὸς **Ὑπέρβολος** ἐκ τούτου λέγεται ὅτι ὁ θεσμὸς καταγελασθεὶς περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν. Ἐγίνετο δὲ ὥδε· μετὰ προηγούμενην ἀπόφασιν τῆς ἐκκλησίας περιεφράσσετο ἡ ἀγορὰ διὰ σανίδων καὶ διηρεῖτο εἰς δέκα τμῆματα κατὰ τὰς φυλάς, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὅποιων ἐτοποθεῖτο καὶ μία ὑδρία. Μετὰ τοῦτο πᾶς πολίτης Ἀθηναῖος λαμβάνων δστρακον καὶ ἐπιγράφων ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ δστρακιστέου ἔρριπτεν ἀντεστραμμένον εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἰδίας φυλῆς. Περατουμένης τῆς δστρακοφορίας ἥριθμοῦντο πάντα τὰ δστρακα καί, ἐὰν μὲν ἦσαν ἔλαττονα τῶν 6000, ὁ δστρακισμὸς ἐθεωρεῖτο ἀτελῆς (ἔλλειψις ἀπαρτίας) καὶ ἔδει νὰ ἐπαναληφθῇ· ἐὰν δὲ ἦσαν πλείονα, ἐθεωρεῖτο τέλειος καὶ ωστρακίζετο ἐκείνος, τοῦ ὅποιου τὸ ὄνομα ἦτο ἐπιγεγραμμένον ἐπὶ τῶν πλειόνων δστράκων. Ὁ δστρακιζόμενος ἐφευγεν ἐκ τῆς πατρίδος ἐπὶ δέκαετη ἀνευ ἀλλης τινὸς ζημίας, καρπούμενος τὰ ἔστι. Περὶ τῶν σφέομένων δστράκων ἴδε **Διδακτικῶν** σ. 75-7, Πίν. Δ' 1-5.—2 **Ἐτει πέμπτῳ τῷ 504-3 π. Χ.—Τὸν δρκον.** Οἱ βουλευταὶ ὕμνυν κατὰ τοὺς νόμους βουλεύσειν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἀποφαίνειν εἴ τις τινὰ οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτίθειον ὄντα βουλεύειν, ὅτι οὐδένα τῶν Ἀθ. θὰ φύλακίσωσι πλὴν ἐάν τις διαπράξῃ τι τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναφερομένων ἐγκλημάτων.—**Τοὺς στρατηγοὺς...** Τὸ δρόμον δεικνύει ὅτι ὁ Κλεισθένης εὔρεν ἥδη αὐτοὺς ὑπάρχοντας, ἐν ᾧ ὁ Ἀριστοτέλης οὐδὲν λέγει περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τοῦ Σόλωνος. Διὰ τί ἥροῦντο καὶ οὐχὶ ἐκλήρουν; **Ο ἀριθμὸς**